

Din ve Siyaset

Sosyal hayat içinde dinin rolü farklı zamanlarda farklı şekillerde ele alınmıştır. Ancak bu tanımın asıl kaynağı nübüvvet ve vahyin insanlığa yansıtıldığı alan olan risalet olmalıdır.

Aslında din tüm insalığın özü ve mülk âlemi içinde mutlu olabileceği kurallar bütünü şeklinde algılanmalıdır. Dinin siyasî bir yapı şeklinde ele alınması ve insanların gruplaşma ya da kimlik oluşturma vesilesi olarak kullanılması belki hayata en mahsurlu şekilde yansıtılması anlamına gelecektir.

Dine zarar gelmesi gibi bir risk varsa o da ancak bu noktada yaşanabilir. “Dine zarar gelmesin, ne olursa olsun” düşüncesinde olanlar bu düşüncelerinde samimî iseler onu belirli bir topluluğun ya da coğrafi bölgenin malıymış gibi ele almamalıdır.

Farklılaşma yaşadığımız âlemin fitri bir sürecidir. Vücut bulan her şeyde bir farklılaşma ve kimlik oluşturma süreci gözlenmektedir. Bu, canlı ve cansız bütün varlıklarda konumuyla bağlantılı bir şekilde hep vardır. Bütün varlıklar, fitri olarak bu farklılaşma sürecinin ardından bütünleşme ve organizasyon süreci yaşarlar. Mülk boyutunda, kâinatın yaratılışı, gezegenler ve yıldızlarla galaksilerin oluşumu, dünyanın oluşumu ve dünyadaki bütün canlı bedenlerin vücuda gelmesi hep farklılaşmayı takip eden bütünleşmeler ve organize oluşlar şeklinde yaratılmaktadır. Dünya coğrafyasını oluşturan farklı ırklar, kültürler, millî kimlikler, coğrafyalar ve dinler bu farklılaşma sürecinin sosyal hayata yansması olmalıdır. Aynı şekilde bu günlerde dünya gündeminin başlarında yer alan Avrupa Birliği ve küreselleşme gibi olaylar sosyal hayatta artık farklılaşma sürecinin, yerini, organize olma ve bütünleşme sürecine bıraktığının işaretleri olmalıdır.

Farklılaşma aslında bir tür kimlik oluşturmadır. Kimliğini sağlam bir şekilde oluşturmuş ve özgüven kazanmış fertler diyalog ve bütünleşmeye karşı olmayan, hatta bilâkis taraftar olan bir tavır sergilerken, kimliğini netleştiremeyen her unsur diyaloglara kapalı, muhafazacı ve marjinalleşme eğiliminde bir tavır ortaya koyar. Diğer unsurlarla bir araya gelince kendi kimliğinin zarar göreceği veya kaybolacağı endişesi ile içe kapanmış ve kendi içinde tanımlanmış bir kimlik oluşturma eğilimindedir. Bu halin psikodinamik alt yapısını güvensizlik, kendinden emin olamama, benliğini zayıf görme gibi haller oluşturuyor olmalıdır. Oysa iyi tanımlanmış kimlikler bir bütünün ve organizasyonun parçası olmaya aday ve kendi kimlikleri ile bütünün içinde yer alabilecek kadar kimliklerini netleştirmiş, kaybolma, bütün içinde yok olma endişesi taşımayan bir haldedirler. Kısacası, kimliğini iyi ve sağlıklı tanımlamış her unsur artık diyalog ve bütünleşme şeklindeki fitri sürece adaydır. Bundan sonra, kaybolma ve yok olma endişeleri ile kendi alanını iyice belirginleştiren ve içe kapanan bir sürece girme ihtiyacı hissetmez, sağlam bir benlik oluşturmanın verdiği emniyet hali vardır.

Ülkemizde özellikle ırk ve din anlamında farklı kimlik sahibi unsurların bu güne kadar farklılaşma sürecini yaşadıkları gözlenmektedir. Bu bir anlamda farklı kimliklerinin netleştirilmesi ve belirginleştirilmesi sürecidir. Bu süreç ihtiraslar, ben-merkezli, kuşatıcı ve emperyalist arzularından uzak tutulduğu sürece birlik ve bütünlük açısından olumlu bir gelişme

olmalıdır. Kendinden emin kimlikler esnek ve tahammüllü, diğer kimliklerle organize olabilmeye kabiliyeti de artmış bir yapı sergilerler. Her türlü diyaloga, kimlik tanımları ile uyumlu her bütünleşmeye açıktırlar. Bu anlamda ülkede oluşan farklı ve zengin kültür mozaiğinin her unsuru artık farklılaşma ve kimlik oluşturma sürecini tamamlamış olmalıdır. Bundan sonra diğerlerini de kendine benzetmek yerine onları da kendi kimlik ve farklılıkları ile kabul edip bir organizasyon ve bütün oluşturma süreci başlamalıdır. Bunun aksi yöndeki tavır ve arayışlar fitri sürece uymamaları sebebiyle kaybolma ve yok olma tehlikesi ile karşı karşıya geleceklerdir.

Bu ülkenin farklılıkları ve sosyal mozaiği içinde önemli bir yer tutan İslâmî gruplar ve onların içinde hayati bir konumda bulunan Nur Talebeleri de bu gidişi okumalı ve bu güne kadar oluşturmaya çalıştıkları alt kimlikleri netleştirdiklerini ya da netleştirmiş olmaları gerektiğini düşünmelidirler. Âlemin fitrat lisanı artık bütünleşme, organize olma ve kimliğini muhafaza ile bütün içinde yer alma sürecinin başladığını ortaya koymaktadır. Kâinat kitabında bu fitri lisanı okuyamayıp kapanarak ve diyalogları keserek kendilerini muhafazaya çalışanlar fitri işleyişin güçlü çarkları arasında ezilme ve bilakis yok olma süreci ile yüz yüze geleceklerdir. Günümüzde ittiḥad-ı İslâm, ittiḥad-ı insan şeklini alma istidadında ortaya çıkmış gibidir. Artık kimlik oluşturma ve netleştirme yolundaki çatışmaların ve savaşların yerini insanlık zemininde diyaloglar ve her kimliğin kendi özellikleri ile bütünleştiği organizasyonlar yer almalıdır. Gelecek zamanın da bu yönde şekilleneceğine dair pek çok emare ortaya çıkmıştır. Kâinat kitabını ve fitrat lisanını okuma dersi almış Nur talebeleri bu durumu okumalı ve bu bütünleşme sürecinin merkezden çevreye doğru yayılımında öncü olmalıdır. Nur talebeliği anlamında da farklı kimlikler artık netleşmiş gibidir. Bundan sonrası bu farklı kimlikleri muhafaza edildiği ve her farklı unsurun kendi özellikleri ile bütüne katkı sağladığı esneklik, tahammül ve hoşgörü içinde organize olma zamanıdır. Hatta farklılıkların bir bedene dönüştürülmesi ile güzelleşmesi adeta organların beden mükemmelliğine ve bütünlüğüne dönüştürülmesi vakti gelmiştir.

Bu anlamda hangi gruptan ve dini inanıştan gelirse gelsin kişileri Âlemlerin Rabbi'na yöneltme eğiliminde olan yaklaşımlar genel anlamdaki din tanımına ve maneviyata hizmet edecek ve insanlığın en temel problemi olan sebeplere ve maddeye tapmaktan kurtaracaktır. Dinin elden gideceği tasası ile maddî âlemi şekillendirme ve birilerine hayat hakkı tanımama arzusu ancak aşırı sebecilik ile kendini de bir sebep olarak çok ön plana çıkarıp dinin de himayecisi olduğu zannından ya da vehminden kaynaklanıyor olmalıdır.

Güneşin doğacağından emin olduğunuz gibi âlemlerin Rabbi'nın da nurunu tamamlayacağından şüphemiz olmamalıdır. Birilerinin ellerindeki yırtık bez parçasını güneşin önüne perde yapacağından tasa etmek ve bunun da güneşin doğmasını engelleyeceğini düşünmek ancak güneşi hakkıyla tanımamanın bir sonucu olabilir. Zaman zaman dinin varlığın kesret boyutu içinde tanımlanması ve siyasî bir anlam yüklenmesi bu tip algılama problemleri doğurmaktadır. Bu anlamda zaman zaman varlığın kesreti ve siyasetin perdesi dışına çıkıp olayları bütünlük içinde ve berrak olarak görmek çok rahatlatıcı olacaktır.